

عنوان مقاله:

یادگیری کلامی، حافظه و آسیب شناسی روانی در اسکیزوفرنی

محل انتشار:

اولین همایش ملی علوم اجتماعی، علوم تربیتی، روانشناسی و امنیت اجتماعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

فاطمه یارمرادی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته روانشناسی تربیتی دانشگاه فرهنگیان پردیس نسیمیه تهران

خلاصه مقاله:

پیش زمینه و اهداف: یادگیری کلامی و حافظه (VLM) پر عیب ترین کارکردهای شناختی قابل ملاحظه در اسکیزوفرنی می باشند. با وجودی که دایما ارتباط آنها با نشانه های منفی کشف می شود، مقایسات کمی در این رابطه در تجویزات غیر دارویی ضد روان پریشی صورت گرفته است. بنابراین هدف این تحقیق مقایسه ی کارکرد های VLM در اسکیزوفرنی و مقیاس های استاندارد آنها و یافتن ارتباط آن با نشانه های منفی در تجویزات غیر دارویی ضد روان پریشی می باشد. روش: 78 نمونه بیمار مبتلا به اسکیزوفرنی که مصرف دارویی نداشتند، جنسیت آنها متفاوت و سنشان بین 18 تا 45 سال بود و نیز 30 نفر که سن، جنسیت و تحصیلات آنها با مقیاس های استاندارد سازگار بود توسط آزمایش شنیداری یادگیری کلامی (RAVLT) برای سنجش میزان VLM مورد ارزیابی قرار گرفتند. گروه مبتلا به اسکیزوفرنی در پایان دوره ی درمانی شش هفته ای با روش RAVLT برای یافتن نشانه های مثبت، منفی و یا افسرده ساز به طور استاندارد ارزیابی شدند. نتیجه: گروه اسکیزوفرنی در زمینه ی VLM در هر دو زمان مشخص در مقایسه با مقیاس های استاندارد به طرز چشمگیری ضعیف عمل کرد، با این وجود در طی شش هفته درمان پیش رو پیشرفت قابل ملاحظه ای داشت. تنها نشانه های منفی بودند که به طور معکوس با گستره ی حافظه ی فوری و یادگیری کلامی به طور استاندارد پیوستگی داشتند، و در مجموع یادگیری کلامی در مدت شش هفته با وجود تغییر در هریک از ابعاد آسیب شناختی روانی (ارزیابی شده در خصوص نشانه های مثبت، منفی و افسرده ساز) با تغییر در میزان کارکردهای شناختی همبستگی نداشت. اختتام: با این وجود که کمبودهای VLM در اسکیزوفرنی با نشانه های منفی همبستگی دارند، پیشرفت در درمان را نمی توان به پیشرفت در علم آسیب شناختی روانی نسبت داد.

کلمات کلیدی:

یادگیری کلامی، حافظه، اسکیزوفرنی، کمبودهای شناختی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/672335>

